

309 Ó Kriste, v tichý postní den

transpozice 2

Vstup, Před evangeliem, Obětní průvod, Přijímání, Závěr

Vstup

1. Ó Kris - te, v ti - chý po - stní den buď od nás od všech
po - zdra - ven za to, že jsi pro lid - stva hřích na ra - me -
na kříž vzal a ni - jak ne - vá - hal vy - dat se na smrt po - tup - nou.

Před evangeliem

2. Svá srdce připravujeme
a s úctou přistupujeme
k posvátnému
slova stolu.
Neodmítej, Pane,
syny marnotratné,
přijmi nás jako hosty své.

4. I z nehodných úst chválu svou
rač přijmout, Pane, pokornou.
Nezamítej,
neodsuzuj
ty, kteří písní svou
tvou lásku otcovskou
vzývají a skromně slaví.

Obětní průvod

3. Dar chleba a vína přijmi
a shlédni, Pane náš vlídný,
na pokání,
s nímž přichází
k oltáři teď tvůj lid.
Rač, Pane, odpustit,
čím jsme tvou lásku zranili.

Přijímání

5. Nechť svatá tvoje tajemství
nás od vin, hříchů očistí,
poznat dají,
že jsme tvoji,
že ty jsi přítel náš,
k sobě nás přijímáš
a sytíš duše hladové.

6. Dík tobě za čas pokání,
v němž hříchů našich vyznání
teď přijímáš
a podáváš
nám ruku pomocnou,
nedáváš utonout
těm, kteréš přijal za syny.

Závěr

7. I když se nyní loučíme
s domem tvé slávy, náš Pane,
zůstaň s námi.
Když mrak temný
snad duši zastíní,
naplň nás radostí
slunce tvé milosti. Amen.

Před evangeliem

2. Svá srd - ce při - pra - vu - je - me a s ú - ctou při - stu -
 pu - je - me k posvát - né - mu slo - va sto - lu. Ne - od - mí -
 tej, Pa - ne, sy - ny mar - no - trat - né, při - jmi nás ja - ko hos - ty své.

Obětní průvod

3. Dar chle - ba a ví - na při - jmi a shléd - ni, Pa - ne

náš vlíd - ný, na po - ká - ní, s nímž při - chá - zí k ol - tá - ři

teď tvůj lid. Rač, Pa - ne, od - pus - tit, čím jsme tvou lás - ku zra - ni - li.

Obětní průvod 2

4. I z ne - hod - ných úst chvá - lu svou rač přijmout, Pa - ne,
 po - kor - nou. Ne - za - mí - tej, ne - od - su - zuj ty, kte - ří
 pís - ní svou tvou lás - ku ot - covskou vzý - va - jí a skrom - ně sla - ví.

Přijímání

5. Nechť sva - tá tvo - je ta - jem - ství nás od vin, hří - chů
o - čis - tí, po-znat da - jí, že jsme tvo - ji, že ty jsi
pří-tel náš, k so-bě nás při - jí-máš a sy - tíš du - še hla - do - vé.

Přijímání 2

6. Dík to - bě za čas po - ká - ní, v němž hří - chů na - ťích

vy - zná - ní teď při - jí - máš a po - dá - váš nám ru - ku

po - mocnou, ne - dá - váš u - to - nout těm, kte - rés při - jal za sy - ny.

Závěr

7. I když se ny - ní lou - čí - me s domem tvé slá - vy,

náš Pa - ne, zů - staň s ná - mi. Když mrak tem - ný snad du - ši

za - stí - ní, na - plň nás ra - dos - tí slun - ce tvé mi - los - ti. A - men.